Republica Moldova

PARLAMENTUL

LEGE Nr. LP121/2018
din 05.07.2018

cu privire la concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii

Publicat : 17.07.2018 în MONITORUL OFICIAL Nr. 309-320 art. 470 Data intrării în vigoare

Prezenta lege transpune parțial Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind atribuirea contractelor de concesiune, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 94 din 28 martie 2014, astfel cum a fost modificată ultima oară prin Regulamentul delegat (UE) 2017/2366 al Comisiei din 18 decembrie 2017.
Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Capitolul I
DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Reglementarea juridică
(1) Prezenta lege reglementează modul de atribuire a concesiunii de lucrări și a concesiunii de servicii, regimul juridic aplicabil acestora, precum și aspectele specifice atribuirii și executării concesiunilor respective.
(2) În cazul în care tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte stabilesc alte norme decît cele prevăzute de prezenta lege, se aplică prevederile tratatului internațional.
Articolul 2. Scopul și principiile
(1) Scopul prezentei legi îl constituie:
a) crearea cadrului normativ de bază pentru atribuirea și executarea concesiunii de lucrări și concesiunii de servicii de către autoritățile publice contractante;
b) asigurarea integrității și transparenței procedurii de atribuire a concesiunii de lucrări și a concesiunii de servicii;
c) utilizarea resurselor publice în condiții de eficiență, economicitate și eficacitate;
d) promovarea concurenței între operatorii economici.
(2) Atribuirea concesiunii de lucrări și a concesiunii de servicii se bazează pe următoarele principii:
a) nediscriminare – asigurarea accesului la concursul de atribuire a concesiunii pentru toți operatorii economici, indiferent dacă sînt înregistrați în Republica Moldova sau peste hotarele ei, dacă Republica Moldova s-a obligat în acest sens prin semnarea tratatelor internaționale;
b) tratament egal – aplicarea criteriilor de selecţie şi a criteriilor de atribuire a concesiunii astfel încît orice operator economic care corespunde acestora să aibă şanse egale în concursul de atribuire a concesiunii;
c) recunoaștere reciprocă – acceptarea tacită a documentelor şi certificatelor emise de autorităţile altui stat dacă recunoașterea respectivă este impusă prin tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte;
d) transparență – punerea la dispoziţia celor interesaţi și publicului a tuturor informaţiilor referitoare la aplicarea procedurii de atribuire a concesiunii, cu respectarea prevederilor art. 22;
e) legalitate – respectarea legislaţiei naţionale şi a tratatelor internaţionale la care Republica

Moldova este parte;
f) previzibilitate – documentația de atribuire trebuie să reglementeze clar procedura de atribuire a concesiunii;
g) proporționalitate – echilibru dintre cerinţele stabilite pentru calificare, criteriile de atribuire a concesiunii, natura şi gradul de complexitate a obiectului contractului, astfel încît măsurile adoptate în procedura de atribuire a concesiunii să fie adecvate pentru obiectivele urmărite și să nu depășească ceea ce este necesar pentru a le atinge;
h) asumarea răspunderii – angajamentul autorităților contractante, operatorilor economici și a concesionarilor de a purta răspundere juridică în cazul încălcării obligațiilor asumate în cadrul concesiunii.
Articolul 3. Noțiuni principale
În sensul prezentei legi, următoarele noțiuni principale semnifică:
autoritate contractantă – autoritate publică; persoană juridică de drept public; asociație a autorităților/persoanelor respective, membrii căreia desemnează din rîndul acestora, prin act juridic civil, o persoană juridică care să-i reprezinte în calitate de autoritate contractantă unică în raport cu orice operator economic;
bunuri accesorii lucrărilor și serviciilor ce fac obiectul concesiunii – bunuri mobile și imobile, proprietate publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, inclusiv cele scoase, conform legislației, integral sau parțial, din circuitul civil, care sînt puse la dispoziția concesionarului de către autoritățile contractante cu condiția ca acestea să fie necesare pentru executarea lucrărilor și/sau prestarea serviciilor;
caiet de sarcini – documentație scrisă care detaliază condițiile tehnice de executare a lucrărilor, cerințele față de calitatea materialelor, standardele și reglementările tehnice aplicabile și care constituie ansamblul cerințelor în baza cărora se elaborează oferta tehnică a ofertantului;
cifra totală de afaceri a concesionarului – cifra de afaceri generată pe întreaga durată a contractului de concesiune, calculată fără taxa pe valoare adăugată (în continuare – TVA);
concesionar – operator economic căruia i-a fost atribuită o concesiune, concomitent fiindu-i transferat riscul de operare aferent contractului de concesiune, conform art. 6;
concesiune – contract de concesiune de lucrări sau contract de concesiune de servicii;
condițiile concesiunii – condițiile generale de executare a concesiunii și condițiile procedurale, aprobate de către Guvern sau de către autoritățile deliberative ale administrației publice locale, care se referă, în special, la criterii de eligibilitate, de atribuire, la durata minimă sau maximă a concesiunii, la obligații investiționale sau de altă natură, și care urmează a fi incluse în documentația de atribuire;
contract de concesiune de lucrări – contract cu titlu oneros, încheiat în scris, prin care una sau mai multe autorități contractante încredințează executarea lucrărilor unuia sau mai multor operatori economici, precum și exploatarea bunurilor accesorii lucrărilor ce fac obiectul concesiunii, în care contraprestația pentru lucrări este reprezentată fie exclusiv de dreptul de a exploata lucrările ce fac obiectul concesiunii, fie de dreptul respectiv însoțit de o plată;
contract de concesiune de servicii – contract cu titlu oneros, încheiat în scris, prin care una sau mai multe autorități contractante încredințează prestarea și gestionarea serviciilor, altele decît executarea lucrărilor prevăzute la noțiunea „contract de concesiune de lucrări”, unuia sau mai multor operatori economici, precum și exploatarea bunurilor accesorii serviciilor ce fac obiectul concesiunii, în care contraprestația pentru servicii este reprezentată fie exclusiv de dreptul de a exploata serviciile ce fac obiectul concesiunii, fie de dreptul respectiv însoțit de o plată;
contract de concesiune mixt – contract care are ca obiect atît concesiunea de lucrări, cît și concesiunea de servicii, avînd elemente pentru care se aplică dispozițiile prezentei legi, precum și alte elemente pentru care se aplică dispozițiile altor acte normative, cu excepția Legii nr. 131/2015 privind achizițiile publice;
costurile investițiilor efectuate – costurile de realizare a investițiilor pe întreaga durată a concesiunii;

costurile în legătură cu executarea lucrărilor și/sau prestarea serviciilor – costurile suportate de concesionar în legătură cu operarea și mentenanța lucrărilor sau a serviciilor;
documentație de atribuire – set de documente care include cerințele, criteriile, regulile și alte informații necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și explicită cu privire la cerințele autorității contractante, la elementele concesiunii, obiectul contractului de concesiune și modul de desfășurare a procedurii de atribuire a concesiunii, și care include specificațiile tehnice sau documentul descriptiv, condițiile contractuale propuse, formatul și modul de prezentare a documentelor de către ofertanți, informațiile privind obligațiile generale aplicabile ofertanților, studiul de fezabilitate etc.;
executarea lucrărilor – proces fie de executare, fie de proiectare, executare a lucrărilor și de realizare, prin orice mijloace, a cerințelor stabilite de către autoritatea contractantă care exercită o influență determinantă asupra tipului sau proiectării lucrărilor;
ofertant – operator economic care a depus o ofertă în cadrul unei proceduri de atribuire a concesiunii;
ofertă – act juridic prin care operatorul economic își manifestă voința de a se angaja, din punct de vedere juridic, într-un contract de concesiune, format din propunere financiară și propunere tehnică și care, în corespundere cu documentația de atribuire, cuprinde condițiile în care se încheie contractul de concesiune;
operator economic – persoană fizică sau juridică, inclusiv străină, de drept privat; grup sau asociere, inclusiv temporară, de astfel de persoane, cu excepția persoanelor juridice înregistrate în jurisdicțiile ce nu implementează standarde internaționale de transparență;
persoană cu funcție de decizie – conducătorul autorității contractante, membru al organelor decizionale ale autorității contractante care are legătură cu procedura de atribuire a concesiunii, precum și orice altă persoană din cadrul autorității contractante care poate influența conținutul documentelor aferente concesiunii și/sau desfășurarea procedurii de atribuire a concesiunii;
procedura de atribuire a concesiunii – ansamblu de reguli de organizare și de desfășurare a concursului public și a dialogului competitiv în vederea atribuirii concesiunii;
zi – zi calendaristică, cu excepția cazurilor în care se prevede expres altfel.
Articolul 4. Domeniul de aplicare
(1) Prezenta lege se aplică concesiunilor a căror durată este de cel puțin 5 ani, dar nu mai mare de 35 de ani, a căror valoare estimată, calculată fără TVA, este egală cu sau mai mare decît următoarele praguri valorice:
a) pentru contractele de concesiune de lucrări – 10 000 000 de lei;
b) pentru contractele de concesiune de servicii – 50 00 000 de lei.
(2) Concesiunile a căror durată este mai mică de 5 ani și a căror valoare estimată, calculată fără TVA, este mai mică decît pragurile valorice prevăzute la alin. (1) se atribuie în condițiile art. 14 alin. (8).
(3) Prezenta lege nu se aplică serviciilor de interes general fără caracter economic, care reprezintă servicii prestate fără contraprestație, precum cele care constituie prerogativele exclusive ale statului, respectiv poliția, justiția și sistemul public de asigurări sociale și alte servicii ce pot fi calificate ca fiind fără caracter economic.
(4) Prezenta lege nu se aplică contractelor de concesiune care sînt atribuite de către autoritatea contractantă în conformitate cu regulile în materie de achiziții stabilite de către o organizație internațională sau de către o instituție financiară internațională în cazul în care contractele de concesiune sînt finanțate integral de către organizația sau instituția respectivă.
(5) În cazul contractelor de concesiune cofinanțate în proporție mai mare de 50% din valoarea estimată, calculată fără TVA, de o organizație internațională și/sau de o instituție financiară internațională, părțile convin asupra procedurilor de atribuire aplicabile.
(6) Prezenta lege nu se aplică concesiunilor în domeniul apărării și securității statului în cazul în care procedura de atribuire și executare a concesiunii conține informații atribuite la secret de stat în condițiile Legii nr. 245/2008 cu privire la secretul de stat.

(7) Prezenta lege nu se aplică concesiunii serviciilor de apărare civilă, de protecție civilă și de prevenire a pericolelor, prestate de către persoane fără scop patrimonial, cu excepția serviciilor de transport al pacienților cu ambulanța.
(8) Prezenta lege nu se aplică în cazul concesiunilor al căror obiect al contractului este expus direct concurenței.
(9) În sensul alin. (8), lucrările sau serviciile sînt supuse direct concurenței în cazurile existenței lucrărilor sau serviciilor alternative considerate substituibile din punctul de vedere al ofertei sau al cererii, precum și în cazurile prezenței efective sau potențiale a cel puțin doi executori/prestatori ai lucrărilor/serviciilor respective.
(10) În cazul în care nu poate fi stabilit dacă un obiect al contractului este expus direct concurenței, pentru obținerea unui punct de vedere este sesizat Consiliul Concurenței care urmează să se expună în acest sens.
Articolul 5. Competența autorităților publice
(1) De competența Guvernului țin:
a) aprobarea documentelor de politici privind dezvoltarea concesiunii și a actelor normative necesare pentru implementarea prezentei legi, aprobarea modelelor de documente de atribuire (cereri, oferte, comunicate informative etc.) și a procedurilor de atribuire a concesiunii pentru asigurarea aplicării concesiunilor;
b) aprobarea listei lucrărilor și serviciilor propuse pentru concesiune de către autoritățile administrației publice centrale, a celor de interes public național, aprobarea obiectivelor concesiunii, a bunurilor accesorii lucrărilor și serviciilor ce fac obiectul concesiunii, a cerințelor generale de selectare a concesionarului și a condițiilor concesiunii;
c) desemnarea autorității contractante abilitate cu drept de a încheia contract cu concesionarul și de a monitoriza executarea contractului respectiv, în cazul concesiunii inițiate de către Guvern sau de către autoritățile administrației publice centrale.
(2) De competența Ministerului Economiei și Infrastructurii țin:
a) elaborarea documentelor de politici privind concesiunile de lucrări și/sau de servicii și a propunerilor de modificare și completare a actelor normative privind concesiunile de lucrări și/sau de servicii;
b) elaborarea și prezentarea spre aprobare Guvernului a proiectelor de acte normative necesare pentru implementarea prezentei legi.
(3) De competența Agenției Proprietății Publice (în continuare – Agenție) țin:
a) generalizarea propunerilor de lucrări și servicii pasibile concesionării și prezentarea acestora către Guvern pentru includerea în listele lucrărilor și serviciilor propuse pentru concesiune de către autoritățile administrației publice centrale și a celor de interes public național;
b) avizarea studiilor de fezabilitate;
c) elaborarea și prezentarea spre aprobare Guvernului a proiectelor de acte normative necesare pentru aprobarea listei bunurilor accesorii lucrărilor și serviciilor ce fac obiectul concesiunii, a cerințelor generale de selectare a concesionarului și a condițiilor concesiunii în baza studiilor de fezabilitate;
d) consultarea autorităților administrației publice centrale pentru identificarea lucrărilor și serviciilor ce fac obiectul concesiunii, a obiectivelor concesiunii, a cerințelor generale de selectare a concesionarului și a condițiilor concesiunii în baza studiilor de fezabilitate;
e) publicarea, pe pagina web oficială a Agenției, a comunicatelor informative și a documentelor aferente concesiunii de lucrări și/sau de servicii de interes public național;
f) ținerea evidenței patrimoniului public transmis în concesiune și a contractelor de concesiune;
g) inițierea proiectelor de concesiune și monitorizarea contractelor de concesiune semnate de către Agenție.
(4) De competența autorităților administrației publice centrale și persoanelor juridice de drept public, abilitate cu funcții de autoritate contractantă, țin:
a) identificarea lucrărilor și serviciilor pasibile concesionării și prezentarea propunerilor către

Agenție privind includerea acestora în lista lucrărilor și serviciilor propuse pentru concesiune;
b) inițierea și monitorizarea proiectelor de concesiune, prezentîndu-se anual Agenției informația privind executarea concesiunii;
c) instituirea comisiei de atribuire a concesiunii;
d) elaborarea, negocierea și semnarea contractelor de concesiune în condițiile prezentei legi și ale actelor normative necesare pentru implementarea prezentei legi, prezentîndu-se Agenției copiile de pe contracte pentru ținerea evidenței;
e) asigurarea elaborării studiilor de fezabilitate și prezentarea acestora Agenției spre avizare;
f) asigurarea elaborării documentației de atribuire.
(5) De competența consiliului municipal, raional sau local (autorități deliberative ale administrației publice locale) țin:
a) aprobarea listei lucrărilor și serviciilor de interes public local propuse pentru concesiune, a obiectivelor concesiunii de interes local, a bunurilor accesorii lucrărilor și serviciilor ce fac obiectul concesiunii, a cerințelor generale de selectare a concesionarului și a condițiilor concesiunii;
b) instituirea comisiei de atribuire a concesiunii.
(6) De competența primarului/președintelui raionului (autorități executive ale administrației publice locale) țin:
a) identificarea lucrărilor și serviciilor de interes public local pasibile concesionării, cu prezentarea listei acestora spre aprobare autorităților deliberative ale administrației publice locale corespunzătoare;
b) elaborarea, în baza studiilor de fezabilitate, și prezentarea spre aprobare autorităților deliberative ale administrației publice locale a cerințelor generale de selectare a concesionarului, a condițiilor concesiunii și a listei bunurilor accesorii lucrărilor și serviciilor ce fac obiectul concesiunii;
c) inițierea, realizarea și monitorizarea procedurii de atribuire a concesiunii;
d) ținerea evidenței bunurilor accesorii lucrărilor și serviciilor ce fac obiectul concesiunii, proprietate publică a unității administrativ-teritoriale, puse la dispoziția concesionarului în baza contractului de concesiune;
e) elaborarea, negocierea și semnarea contractelor de concesiune, prezentîndu-se Agenției copiile pentru ținerea evidenței;
f) monitorizarea proiectelor de concesiune în care autoritatea administrației publice locale are calitatea de autoritate contractantă, prezentîndu-se anual Agenției informația privind executarea concesiunii;
g) asigurarea elaborării studiilor de fezabilitate și prezentarea acestora Agenției spre avizare;
h) asigurarea elaborării documentației de atribuire.
(7) Prevederile alin. (5) și (6) se aplică, în mod corespunzător, și autorităților administrației publice din unitatea teritorială autonomă cu statut special.
(8) De competența Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor ține examinarea contestațiilor privind atribuirea concesiunilor.
Articolul 6. Riscul de operare
(1) Atribuirea unei concesiuni implică întotdeauna transferul riscului de operare către concesionar în legătură cu executarea lucrărilor și/sau prestarea serviciilor respective.
(2) Riscul de operare este cel generat de evenimente, care nu se află sub controlul părților contractului de concesiune, și/sau de fluctuațiile pieței. În aceste cazuri, concesionarului nu i se garantează recuperarea investițiilor efectuate și a costurilor suportate în legătură cu executarea lucrărilor și/sau prestarea serviciilor ce fac obiectul contractului de concesiune.
(3) În sensul alin. (2), riscul de operare poate consta:
a) fie în riscul de cerere – riscul privind cererea reală pentru lucrările sau serviciile ce fac obiectul concesiunii;
b) fie în riscul de ofertă – riscul legat de furnizarea lucrărilor sau a serviciilor ce fac obiectul concesiunii, în special riscul că furnizarea serviciilor nu va corespunde cererii de piață;
c) fie în ambele riscuri – de cerere și de ofertă.

Articolul 7. Redevența
(1) Redevența concesiunii fie se stabilește în natură, în bani sau în ambele forme, cu modul de plată într-o singură tranșă sau în plăți periodice pe toată durata contractului de concesiune, fie reprezintă valoarea investițiilor necesare pentru realizarea îmbunătățirilor ce urmează a fi aduse obiectului concesiunii și bunurilor accesorii lucrărilor și serviciilor ce fac obiectul concesiunii.
(2) Redevența se stabilește pentru exploatarea tuturor obiectelor concesiunii în ansamblu sau pentru fiecare obiect în parte.
(3) Cuantumul minim al redevenței pentru fiecare proiect de concesiune în parte se stabilește de către Guvern, în cazul proiectelor de interes public național, și de către autoritățile deliberative ale administrației publice locale, în cazul proiectelor de interes public local.
(4) Cuantumul, forma redevenței, modul și termenele de achitare a redevenței se stabilesc în contractul de concesiune.
Articolul 8. Dreptul de proprietate
(1) Autoritatea contractantă cesionează concesionarului, în baza contractului de concesiune, drepturile sale de posesiune și de folosință asupra obiectului concesiunii și a bunurilor accesorii lucrărilor și serviciilor ce fac obiectul concesiunii, rezervîndu-și dreptul de dispoziție asupra acestora.
(2) Fructul și beneficiul (venitul) obținute de concesionar ca rezultat al exploatării obiectului concesiunii și a bunurilor accesorii lucrărilor și serviciilor ce fac obiectul concesiunii constituie proprietate a acestuia, dacă contractul de concesiune nu prevede altfel.
(3) Îmbunătățirile aduse obiectului concesiunii de către concesionar constituie proprietate publică a statului sau, după caz, a unității administrativ-teritoriale. La expirarea contractului de concesiune ori în cazul rezilierii acestuia, obiectul concesiunii, bunurile accesorii lucrărilor și serviciilor ce fac obiectul concesiunii și îmbunătățirile aduse acestora se transmit în proprietatea statului sau, după caz, a unității administrativ-teritoriale.
(4) Cu acordul părților, îmbunătățirile aduse obiectului concesiunii și bunurilor accesorii lucrărilor și serviciilor ce fac obiectul concesiunii rămîn în proprietatea concesionarului dacă acestea pot fi separate de obiectul și bunurile în cauză fără a le prejudicia și cu condiția ca acest lucru să fi fost prevăzut în contractul de concesiune.
Articolul 9. Calcularea valorii estimate a concesiunii
(1) Valoarea unei concesiuni este cifra totală de afaceri a concesionarului generată pe durata contractului, calculată fără TVA, în rezultatul executării lucrărilor și/sau prestării serviciilor ce fac obiectul concesiunii, precum și al exploatării bunurilor accesorii lucrărilor și serviciilor ce fac obiectul concesiunii.
(2) Valoarea unei concesiuni este estimată de către autoritatea contractantă înainte de inițierea procedurii de atribuire a concesiunii și este valabilă la momentul inițierii acesteia prin transmiterea spre publicare a anunțului de concesiune.
(3) Autoritatea contractantă calculează valoarea estimată a concesiunii utilizînd o metodă obiectivă care trebuie specificată în studiul de fezabilitate, ținîndu-se cont cumulativ de:
a) plățile sau alte avantaje financiare, sub orice formă, efectuate de către autoritatea contractantă sau de către altă entitate publică în favoarea concesionarului;
b) valoarea granturilor sau a altor avantaje financiare, sub orice formă, primite de la terți pentru executarea concesiunilor;
c) venitul din vînzarea activelor care fac parte din concesiune, cu respectarea prevederilor legale referitoare la regimul juridic al bunurilor proprietate publică;
d) valoarea bunurilor și serviciilor care sînt puse la dispoziția concesionarului de către autoritatea contractantă, cu condiția ca acestea să fie necesare pentru executarea lucrărilor și/sau prestarea serviciilor;
e) veniturile din achitarea onorariilor și a amenzilor de către utilizatorii lucrărilor și/sau serviciilor, altele decît cele colectate în numele autorității contractante;
f) valoarea oricărei forme de opțiune sau de prelungire a duratei concesiunii.

(4) Autoritatea contractantă nu are dreptul de a utiliza o anumită metodă de calcul al valorii estimate a unei concesiuni cu scopul de a evita aplicarea procedurilor de atribuire prevăzute la art. 17.
(5) Autoritatea contractantă nu are dreptul de a diviza o concesiune astfel încît aceasta să aibă ca efect neaplicarea procedurilor prevăzute de prezenta lege.
(6) În cazul în care o lucrare preconizată sau un serviciu preconizat conduce la atribuirea contractelor de concesiune în loturi separate, valoarea estimată a concesiunilor se determină luînd în considerare valoarea totală estimată a tuturor loturilor.
(7) În cazul în care valoarea totală estimată a tuturor loturilor este egală cu sau mai mare decît pragurile valorice prevăzute la art. 4 alin. (1), procedurile de atribuire a concesiunii prevăzute de prezenta lege se aplică pentru atribuirea fiecărui lot.
Articolul 10. Durata concesiunii
(1) Durata concesiunii este limitată în scopul evitării denaturării concurenței. Autoritatea contractantă estimează durata concesiunii în baza lucrărilor și/sau serviciilor solicitate, durata maximă fiind de 35 de ani.
(2) Pentru concesiunile a căror durată estimată este mai mare de 5 ani, durata maximă a concesiunii nu poate depăși termenul estimat necesar concesionarului pentru a obține un venit minim care să permită recuperarea costurilor investițiilor efectuate, a costurilor în legătură cu executarea lucrărilor și/sau prestarea serviciilor și pentru a obține un profit rezonabil.
Articolul 11. Reguli de atribuire a contractelor de concesiune mixte
(1) Contractele care au ca obiect atît concesiunea de lucrări, cît și concesiunea de servicii se atribuie în conformitate cu dispozițiile prezentei legi aplicabile tipului de concesiune care corespunde obiectivului contractului.
(2) În cazul în care, în sensul alin. (1), autoritatea contractantă alege să atribuie contracte distincte părților separate ale concesiunii, regimul juridic care se aplică fiecărui contract se determină în funcție de obiectul fiecărui contract în parte.
(3) În cazul contractelor de concesiune mixte care au ca obiect atît elemente pentru care se aplică dispozițiile prezentei legi, cît și alte elemente pentru care se aplică dispozițiile altor acte normative, iar diferite părți ale contractului nu sînt în mod obiectiv separabile, contractul este atribuit conform actului normativ aplicabil obiectului principal al contractului.

Capitolul II
ETAPA PREALABILĂ A DECIZIEI DE INIȚIERE A CONCESIUNII

Articolul 12. Elaborarea propunerilor de concesiune
(1) Elaborarea propunerilor de concesiune include întocmirea listelor lucrărilor și serviciilor propuse pentru concesiune, efectuarea studiului de fezabilitate, care cuprinde și studiul de oportunitate, precum și stabilirea condițiilor concesiunii.
(2) Autoritățile administrației publice centrale elaborează propunerile de concesiune și le prezintă, în ordinea stabilită, Guvernului spre aprobare. Autoritățile executive ale administrației publice locale elaborează propunerile de concesiune și le prezintă spre examinare autorităților deliberative ale administrației publice locale care, în termen de 20 de zile de la data prezentării propunerilor, adoptă decizia corespunzătoare.
(3) În baza listelor aprobate, autoritățile contractante elaborează studiile de fezabilitate, listele bunurilor accesorii lucrărilor și serviciilor ce fac obiectul concesiunii, stabilesc cerințele generale de selectare a concesionarilor și condițiile concesiunii, prezentîndu-le spre aprobare Guvernului sau, după caz, autorităților deliberative ale administrației publice locale.
Articolul 13. Fundamentarea deciziei de concesiune
(1) Autoritatea contractantă are obligația, în baza studiului de fezabilitate, de a fundamenta decizia de concesiune în situația în care intenționează să atribuie un contract de concesiune.

(2) Studiul de fezabilitate prevăzut la alin. (1) trebuie să se axeze pe analiza elementelor de bază precum aspectele generale, economice, financiare și tehnice, aspectele de oportunitate, de mediu, sociale, instituționale etc.

Articolul 14. Studiul de fezabilitate

(1) Studiul de fezabilitate trebuie să cuprindă o analiză care să permită definirea și cuantificarea, în termeni economici și financiari, a riscurilor și a variantelor de transfer al riscului de operare către concesionar, să cuprindă, de asemenea, calculul valorii estimate, studiul de oportunitate, caietul de sarcini, precum și să justifice faptul că un contract de concesiune este mai avantajos, din punct de vedere economic, decît un contract de achiziție publică.

(2) Studiul de fezabilitate trebuie să se bazeze, în principal, pe analiza economico-financiară a proiectului de concesiune și pe stabilirea raportului optim cost-beneficiu.

(3) În sensul alin. (1), autoritatea contractantă utilizează o matrice de riscuri, reglementată de legislația cu privire la parteneriatul public-privat, conform caracteristicilor specifice proiectului. Matricea de riscuri cuprinde cel puțin analiza următoarelor categorii de riscuri și modul de repartizare a acestora:

a) riscurile de amplasament;

b) riscurile de proiectare, construcție și de recepție a lucrărilor;

c) riscurile de finanțare;

d) riscurile de exploatare;

e) riscurile de piață;

f) riscurile legate de modificările legislației și/sau riscurile politice;

g) riscurile aferente activelor proiectului de concesiune;

h) riscul de forță majoră.

(4) Studiul de fezabilitate trebuie să justifice necesitatea și oportunitatea concesiunii și să demonstreze că:

a) proiectul concesiunii este fezabil;

b) proiectul concesiunii corespunde cerințelor stabilite de către autoritatea contractantă;

c) au fost luate în considerare diverse alternative de realizare a proiectului concesiunii;

d) realizarea proiectului concesiunii prin atribuirea unui contract de concesiune este mai avantajoasă în raport cu atribuirea unui contract de achiziție publică;

e) riscul de operare este transferat către concesionar;

f) proiectul concesiunii beneficiază de susținere financiară, indicîndu-se, după caz, care este contribuția autorității contractante, inclusiv prin punerea la dispoziție cu titlu gratuit a bunurilor accesorii lucrărilor și serviciilor ce fac obiectul concesiunii.

(5) Studiul de fezabilitate trebuie să cuprindă mecanismul de plată care să se potrivească scopului concesiunii și să reflecte repartizarea specifică a riscurilor.

(6) La elaborarea mecanismului de plată se ține cont de toate elementele și formulele în temeiul cărora se realizează plățile către concesionar, astfel încît, în condiții de maximă eficiență în executarea lucrărilor și/sau prestarea serviciilor pe durata contractului de concesiune, să poată fi obținut un raport optim cost-beneficiu.

(7) Mecanismul de plată se bazează pe dreptul de încasare de către concesionar fie a unor taxe de utilizare, fie a unor plăți de disponibilitate, fie combinația dintre acestea.

(8) Pentru concesiunile de lucrări și/sau de servicii a căror durată este mai mică de 5 ani și a căror valoare estimată, calculată fără TVA, este mai mică decît pragurile valorice prevăzute la art. 4 alin. (1), elaborarea studiului de fezabilitate nu este obligatorie. Decizia de concesiune este bazată pe un studiu de oportunitate și pe caietul de sarcini, aprobate de către autoritatea contractantă.

(9) În sensul prezentului articol, prin proiect de concesiune se înțelege ansamblul lucrărilor care urmează să fie executate și/sau al serviciilor care urmează să fie prestate pe durata contractului de concesiune.

Articolul 15. Studiul de oportunitate

(1) În situația în care o autoritate contractantă intenționează să realizeze un proiect prin atribuirea

unui contract de concesiune care să cuprindă fie executarea lucrărilor și operarea rezultatului acestora, fie prestarea, gestionarea și operarea serviciilor, autoritatea contractantă are obligația de a elabora un studiu de oportunitate, care este parte integrantă a unui studiu de fezabilitate și care demonstrează necesitatea și raționalitatea realizării proiectului în modul respectiv.
(2) Prin studiul de oportunitate prevăzut la alin. (1), autoritatea contractantă are obligația să analizeze dacă atribuirea contractului implică transferul unei părți semnificative a riscului de operare către operatorul economic.
(3) În cazul în care, ca urmare a studiului de oportunitate, autoritatea contractantă constată că riscul de operare va fi transferat operatorului economic, contractul respectiv este considerat contract de concesiune și urmează să se aplice prevederile prezentei legi.
(4) În cazul în care, ca urmare a studiului de oportunitate, autoritatea contractantă constată că o parte semnificativă a riscului de operare nu va fi transferată operatorului economic, contractul respectiv nu va fi considerat contract de concesiune și procedura de atribuire se efectuează conform normelor aplicabile unui contract de achiziție publică.
Articolul 16. Publicarea listelor lucrărilor și serviciilor propuse pentru concesiune. Drepturile solicitantului concesiunii
(1) Listele lucrărilor și serviciilor propuse pentru concesiune se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și pe pagina web oficială a Agenției.
(2) Solicitanții concesiunii au dreptul:
a) să solicite autorităților administrației publice centrale și locale concesiunea unor lucrări și/sau a unor servicii neincluse în listele publicate. În cazul în care solicitările de concesiune sînt susținute de către autoritățile publice centrale și locale, lucrările și/sau serviciile sînt incluse în listele respective conform art. 12 alin. (2);
b) să participe concomitent la mai multe proceduri de atribuire a concesiunii.
Articolul 17. Procedurile de atribuire a concesiunii
Autoritatea contractantă atribuie concesiunea, în modul stabilit prin regulament aprobat de către Guvern, prin una dintre următoarele proceduri de atribuire:
a) concurs public;
b) dialog competitiv.
Articolul 18. Concursul public
(1) Concursul public se inițiază prin publicarea unui anunț de concesiune, conform art. 25 alin. (2), în Buletinul Achizițiilor Publice, pe paginile web oficiale a Agenției și a autorității contractante, prin care autoritatea contractantă solicită operatorilor economici depunerea ofertelor și care va conține informații privind:
a) intenţia de stabilire a unui raport de concesiune, precum şi obiectivul acestuia;
b) denumirea, adresa și datele de contact ale autorității contractante;
c) durata concesiunii;
d) procedura de atribuire a concesiunii;
e) modalitatea de obţinere a documentaţiei de concurs;
f) adresa şi termenul-limită de prezentare a ofertelor;
g) locul şi data deschiderii ofertelor;
h) termenul de relatare a rezultatelor procedurii de atribuire a concesiunii;
i) denumirea și adresa organului competent de examinare a contestației, termenul de depunere a contestațiilor;
j) alte informații relevante concesiunii, la discreția autorității contractante.
(2) Concursul public se desfășoară, de regulă, într-o singură etapă, cu respectarea prevederilor alin. (6), (7), (9) și (10) .
(3) Autoritatea contractantă poate stabili desfășurarea concursului public în două etape, cu respectarea prevederilor alin. (4)–(11):
a) prima etapă (de precalificare) – depunerea ofertelor elaborate conform informațiilor și cerințelor prevăzute în documentația de atribuire, însoțite de documentele care demonstrează îndeplinirea

criteriilor de calificare și de selecție stabilite de către autoritatea contractantă;
b) a doua etapă (de calificare) – concursul ofertelor îmbunătățite și evaluarea acestora prin aplicarea criteriilor de atribuire.
(4) În cazul în care autoritatea contractantă alege să organizeze concursul public în două etape, aceasta stabilește în documentația de atribuire elementele etapei de precalificare și regulile aplicabile.
(5) În descrierea elementelor prevăzute la alin. (4), autoritatea contractantă stabilește cerințele minime cărora trebuie să corespundă ofertele.
(6) În documentația de atribuire, autoritatea contractantă definește obiectul concesiunii prin descrierea necesităților și cerințelor autorității contractante și a caracteristicilor solicitate pentru lucrările și/sau serviciile care urmează a fi concesionate, de asemenea stabilește criteriile de atribuire și modul de repartizare a riscurilor.
(7) Informațiile furnizate prin documentația de atribuire trebuie să fie precise, clare și complete pentru a permite operatorilor economici să determine natura și obiectul concesiunii, în baza cărora să decidă depunerea unei oferte sau neparticiparea la procedura de atribuire a concesiunii.
(8) La finalizarea primei etape a concursului public, autoritatea contractantă transmite simultan tuturor ofertanților precalificați o invitație de participare la etapa a doua.
(9) Autoritatea contractantă are obligația de a păstra confidențialitatea soluțiilor propuse și a altor informații comunicate de ofertanți, acestea fiind dezvăluite doar cu acordul lor, exprimat în scris, cu privire la fiecare intenție de comunicare a anumitor informații specifice.
(10) Perioada cuprinsă între data publicării anunțului de concesiune în Buletinul Achizițiilor Publice și data-limită de depunere a ofertelor, în cazul în care atribuirea concesiunii are loc prin concurs public, este de cel puțin 30 de zile, dar nu mai mare de 90 de zile.
(11) Perioada cuprinsă între data transmiterii invitației de participare la etapa a doua a concursului și data-limită de depunere a ofertelor îmbunătățite, în cazul în care concursul public se desfășoară în două etape, este de cel puțin 15 zile, dar nu mai mare de 30 de zile.
Articolul 19. Dialogul competitiv
(1) Dialogul competitiv este inițiat prin publicarea unui anunț de concesiune, conform art. 25 alin. (1), prin care autoritatea contractantă solicită operatorilor economici depunerea ofertelor.
(2) Dialogul competitiv se desfășoară în trei etape:
a) prima etapă – depunerea ofertelor și selectarea ofertanților, prin aplicarea criteriilor de calificare și de selecție prevăzute în documentația de atribuire;
b) a doua etapă – dialogul cu ofertanții calificați în prima etapă, în vederea identificării și definirii soluției/soluțiilor în măsură să răspundă cerințelor autorității contractante în baza căreia/cărora se vor depune ofertele finale;
c) a treia etapă – depunerea ofertelor finale/îmbunătățite de către ofertanții calificați în urma celei de-a doua etape a dialogului competitiv, prin aplicarea criteriilor de atribuire.
(3) În cadrul dialogului competitiv, doar ofertanții care întrunesc criteriile de calificare și de selecție stabilite de către autoritatea contractantă în anunțul de concesiune au dreptul de a participa la etapele următoare.
(4) Perioada cuprinsă între data publicării anunțului de concesiune în Buletinul Achizițiilor Publice și data-limită de depunere a ofertelor este de cel puțin 30 de zile, dar nu mai mare de 90 de zile.
(5) Perioada cuprinsă între data transmiterii invitației de participare la etapa a treia a dialogului competitiv și data-limită de depunere a ofertelor finale este de cel puțin 15 zile, dar nu mai mare de 30 de zile.
(6) Autoritatea contractantă are obligația de a indica în anunțul de concesiune criteriile de calificare și de selecție, regulile aplicabile și, după caz, numărul minim și maxim de ofertanți pe care intenționează să îi invite la a doua și a treia etapă.
(7) Numărul minim de ofertanți, indicat în anunțul de concesiune, trebuie să fie suficient pentru a asigura o concurență reală și nu poate fi mai mic de 3.
(8) La selectarea ofertanților pentru următoarele etape, autoritatea contractantă are obligația de a

aplica doar criteriile de calificare și de selecție prevăzute în anunțul de concesiune, care trebuie să fie obiective și nediscriminatorii.
(9) Autoritatea contractantă desfășoară a doua etapă a dialogului competitiv printr-un dialog cu fiecare ofertant calificat în parte, în scopul identificării și definirii celor mai bune soluții de realizare a obiectivului concesiunii.
(10) În cadrul dialogului, autoritatea contractantă și ofertanții calificați pot discuta și negocia toate aspectele referitoare la concesiune, prevăzute în documentația de atribuire, cu excepția obiectului concesiunii, criteriilor de atribuire și a cerințelor minime, care nu pot fi modificate pe parcursul desfășurării dialogului.
(11) Autoritatea contractantă are obligația de a păstra confidențialitatea soluțiilor propuse sau a altor informații comunicate de ofertanți, acestea fiind dezvăluite doar cu acordul lor, exprimat în scris, cu privire la fiecare intenție de comunicare a anumitor informații specifice.
(12) Autoritatea contractantă este în drept de a desfășura dialogul cu ofertanții în runde succesive, pînă la identificarea și definirea soluției/soluțiilor în măsură să satisfacă toate cerințele stabilite.
(13) La finalizarea etapei a doua a dialogului competitiv, autoritatea contractantă transmite simultan tuturor ofertanților selectați o invitație de participare la etapa a treia și de depunere a ofertelor finale.
(14) Autoritatea contractantă are obligația de a transmite invitația de participare însoțită de un exemplar al documentației de atribuire, care va include și un document descriptiv privind necesitățile și cerințele autorității contractante, criteriile de atribuire, modul de repartizare a riscurilor, perioada de desfășurare a procedurii de atribuire a concesiunii.
(15) Autoritatea contractantă are obligația de a invita la etapa a treia un număr de ofertanți cel puțin egal cu numărul minim indicat în anunțul de concesiune conform dispozițiilor alin. (7).
(16) În cazul în care numărul de ofertanți care îndeplinesc criteriile de calificare și de selecție este mai mic decît numărul minim indicat în anunțul de concesiune conform dispozițiilor alin. (7), autoritatea contractantă are dreptul de a anula procedura de atribuire a concesiunii.
(17) Autoritatea contractantă nu are dreptul de a invita la etapa a treia a dialogului competitiv un operator economic care nu a depus o ofertă la prima etapă sau nu a îndeplinit criteriile de calificare și de selecție.
(18) Ofertele finale cuprind toate elementele solicitate necesare autorității contractante pentru realizarea concesiunii și sînt elaborate în baza soluției/soluțiilor prezentate și negociate cu ofertantul respectiv pe parcursul desfășurării dialogului.
(19) Perioada acordată pentru elaborarea și depunerea ofertei finale nu trebuie să fie mai mică decît perioada stabilită de comun acord cu ofertanții selectați pe parcursul desfășurării dialogului.
(20) Autoritatea contractantă are dreptul de a solicita clarificări, precizări și îmbunătățiri ale ofertelor finale.
(21) Clarificările, precizările și îmbunătățirile prevăzute la alin. (20), precum și alte informații suplimentare transmise de ofertant nu pot să conducă la modificarea elementelor esențiale ale procedurii de atribuire a concesiunii, la modificarea necesităților și cerințelor stabilite în anunțul de concesiune și/sau în documentul descriptiv prevăzut la alin. (14), în cazul în care modificarea acestor elemente, necesități și cerințe este susceptibilă a denatura concurența sau a avea un efect discriminatoriu.
(22) Autoritatea contractantă evaluează ofertele primite în baza criteriilor de atribuire stabilite în anunțul de concesiune și/sau în documentul descriptiv prevăzut la alin. (14).

Capitolul III
REGULI GENERALE PRIVIND ATRIBUIREA CONCESIUNII

Articolul 20. Comisia de atribuire a concesiunii
(1) Pentru desfășurarea procedurii de atribuire a concesiunii, autoritatea contractantă instituie

comisia de atribuire a concesiunii, formată dintr-un număr impar de cel puțin 5 membri, din care să facă parte cel puțin cîte un specialist în domeniile economie, jurisprudență, în domeniul în care se inițiază concesiunea și, la solicitarea autorității contractante, un reprezentant al Agenției. Comisia își desfășoară activitatea conform regulamentului aprobat de către Guvern.
(2) Comisia de atribuire a concesiunii exercită următoarele atribuții:
a) organizează și desfășoară procedura de atribuire a concesiunii;
b) examinează și aprobă documentația de atribuire;
c) examinează și evaluează ofertele și materialele depuse de către ofertanți;
d) atrage, în caz de necesitate, experți în domeniu pentru examinarea ofertelor depuse;
e) desemnează cîștigătorul.
(3) Ședința comisiei este deliberativă dacă la ea participă cel puțin 2/3 din membri. Deciziile comisiei se adoptă cu majoritatea simplă de voturi din numărul total al membrilor ei. Fiecare membru are dreptul la un singur vot.
(4) Ședința comisiei se consemnează în procesul-verbal, semnat de către toți membrii prezenți la ședință, care se păstrează la autoritatea contractantă.
(5) Față de membrii comisiei se aplică în mod unitar prevederile Legii nr. 133/2016 privind declararea averii și intereselor personale.
(6) Nu pot fi membri ai comisiei de atribuire a concesiunii participanții la concurs, persoanele care fac parte din conducerea persoanei juridice care a depus o ofertă la concursul public și nici persoanele afiliate acestora.
Articolul 21. Regulile aplicabile operatorului economic
(1) Operatorul economic indică în ofertă numele și calificarea profesională ale persoanelor fizice responsabile de executarea contractului de concesiune.
(2) În perioada de executare a contractelor de concesiune, operatorii economici au obligația să respecte normele legale aplicabile în domeniile protecției mediului, social și al relațiilor de muncă, stabilite de legislația națională, în contracte colective de muncă sau în convențiile și tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.
(3) Orice operator economic are dreptul de a participa la procedura de atribuire a concesiunii în calitate de ofertant individual sau în comun cu alți operatori economici, inclusiv în formă de asociere temporară constituită în scopul participării la procedura de atribuire a concesiunii, precum și în calitate de subcontractant propus sau terț, conform prevederilor prezentei legi.
(4) Autoritatea contractantă nu are dreptul de a impune operatorilor economici care participă în comun la procedura de atribuire a concesiunii să constituie o anumită formă juridică de organizare pentru depunerea ofertei.
(5) Autoritatea contractantă este în drept de a solicita operatorilor economici cărora le-a fost atribuit contractul de concesiune să constituie o anumită formă juridică de organizare, cu condiția că acest lucru a fost menționat în anunțul de concesiune și în documentația de atribuire.
(6) În cazul participării în comun a operatorilor economici la procedura de atribuire a concesiunii, autoritatea contractantă poate stabili în documentația de atribuire modul în care operatorii economici urmează să îndeplinească cerințele referitoare la situația economică și financiară sau capacitatea tehnică și profesională, precum și condițiile specifice privind executarea contractului de concesiune și reputația profesională.
Articolul 22. Confidențialitatea
(1) Fără a aduce atingere prevederilor prezentei legi sau dispozițiilor legale privind accesul liber la informațiile de interes public ori altor acte normative care reglementează activitatea autorității contractante, autoritatea contractantă are obligația de a nu dezvălui informațiile transmise de către operatorii economici, specificate de aceștia ca fiind confidențiale, inclusiv secrete tehnice sau comerciale ori elemente confidențiale ale ofertelor.
(2) Dispozițiile alin. (1) nu afectează obligațiile autorității contractante prevăzute la art. 25 și la art. 32 alin. (7) și nici publicarea informației fără caracter confidențial din contractele de concesiune încheiate, inclusiv a modificărilor ulterioare.

(3) Autoritatea contractantă poate impune operatorilor economici condiții care vizează protecția informațiilor cu caracter confidențial pe care le pune la dispoziție acestora pe durata întregii proceduri de atribuire a concesiunii.

Articolul 23. Reguli de evitare a conflictului de interese

(1) Pe parcursul desfășurării procedurii de atribuire a concesiunii, autoritatea contractantă are obligația de a lua măsurile necesare pentru a preveni, identifica și remedia situațiile de conflict de interese în scopul evitării denaturării concurenței și al asigurării transparenței procedurii de atribuire a concesiunii, precum și al tratamentului egal al tuturor ofertanților.

(2) În sensul prezentei legi, prin conflict de interese se înțelege situația în care angajații autorității contractante sînt implicați în desfășurarea procedurii de atribuire a concesiunii sau pot influența rezultatul acesteia, de asemenea au, în mod direct sau indirect, un interes financiar, economic sau un alt interes personal, ce ar putea fi perceput ca element care compromite imparțialitatea și independența acestora în contextul procedurii de atribuire a concesiunii.

(3) Reprezintă situații potențial generatoare de conflict de interese situațiile care ar putea conduce la apariția unui conflict de interese, conform alin. (2), cum ar fi următoarele, dar fără a se limita la acestea:

a) participarea în procesul de verificare/evaluare a ofertelor depuse a persoanelor care au interes nematerial și/sau dețin părți sociale, acțiuni în capitalul subscris al unuia dintre ofertanți, terți susținători sau subcontractanți propuși ori a persoanelor care fac parte din consiliul de administrație/organul de conducere sau de supraveghere al unuia dintre ofertanți, terți susținători sau subcontractanți propuși;

b) participarea în procesul de verificare/evaluare a ofertelor depuse a persoanei care este soț/soție, rudă sau afin pînă la gradul al doilea inclusiv cu persoanele care fac parte din consiliul de administrație/organul de conducere sau de supraveghere al unuia dintre ofertanți, terți susținători sau subcontractanți propuși;

c) participarea în procesul de verificare/evaluare a ofertelor depuse a persoanei despre care se constată sau cu privire la care există indicii rezonabile că poate avea, direct sau indirect, un interes personal, financiar, economic sau se află într-o situație de natură să îi afecteze imparțialitatea și independența pe parcursul procesului de verificare/evaluare a ofertelor;

d) situația în care ofertantul individual/ofertantul asociat/terțul susținător/ subcontractantul propus are membri în cadrul consiliului de administrație/organului de conducere sau de supraveghere și/sau are acționari ori asociați persoane care sînt soț/soție, rudă sau afin pînă la gradul al doilea inclusiv ori care se află în relații comerciale cu persoane cu funcții de decizie în cadrul autorității contractante;

e) situația în care ofertantul a nominalizat printre principalele persoane desemnate pentru executarea contractului de concesiune persoane care sînt soț/soție, rudă sau afin pînă la gradul al doilea inclusiv ori care se află în relații comerciale cu persoane cu funcții de decizie în cadrul autorității contractante.

(4) Ofertantul declarat cîștigător cu care autoritatea contractantă a încheiat contract de concesiune nu este în drept de a angaja sau de a încheia, direct sau indirect, alte contracte privind prestarea serviciilor în scopul îndeplinirii contractului de concesiune cu persoane fizice sau juridice care au fost implicate în verificarea/evaluarea ofertelor depuse în cadrul procedurii de atribuire a concesiunii sau cu angajați/foști angajați ai autorității contractante cu care autoritatea contractantă a încetat relațiile contractuale după atribuirea contractului de concesiune, pe parcursul unei perioade de cel puțin 12 luni de la încheierea contractului respectiv, sub sancțiunea rezoluțiunii ori rezilierii contractului de concesiune.

(5) În cazul în care autoritatea contractantă identifică o situație potențial generatoare de conflict de interese conform alin. (3), aceasta are obligația de a iniția demersurile necesare pentru a stabili dacă situația respectivă reprezintă o situație de conflict de interese și de a prezenta ofertantului aflat în situația respectivă o expunere în scris a motivelor care, în opinia autorității contractante, sînt de natură să conducă la un conflict de interese.

(6) În cazul în care, în urma aplicării dispozițiilor alin. (5), autoritatea contractantă stabilește că există un conflict de interese, aceasta va lua măsurile necesare pentru eliminarea circumstanțelor care au generat conflictul de interese, dispunînd înlocuirea persoanelor responsabile de verificarea/evaluarea ofertelor, atunci cînd le este afectată imparțialitatea, dacă este posibil, sau eliminarea ofertantului aflat în relații comerciale cu persoanele cu funcții de decizie din cadrul autorității contractante.
(7) Autoritatea contractantă are obligația de a indica în documentația de atribuire numele persoanelor cu funcții de decizie în cadrul autorității contractante.
Articolul 24. Reguli aplicabile comunicărilor
(1) Cu excepția cazului în care utilizarea mijloacelor electronice este obligatorie conform dispozițiilor prezentei legi, comunicările, solicitările, informările, notificările și altele asemenea sînt transmise prin unul sau mai multe dintre următoarele mijloace de comunicare:
a) mijloace electronice;
b) poștă;
c) fax;
d) comunicare verbală;
e) comunicare prin telefon;
f) înmînare directă sub semnătură.
(2) Mijloacele de comunicare alese trebuie să fie nediscriminatorii, disponibile, cu caracter general și să nu limiteze accesul operatorilor economici la procedura de atribuire a concesiunii.
(3) Comunicarea verbală, inclusiv prin telefon, poate fi utilizată pentru alte comunicări decît cele privind elementele esențiale ale unei proceduri de atribuire a concesiunii, cu condiția consemnării în scris a principalelor elemente ale conținutului comunicării verbale.
(4) În sensul dispozițiilor alin. (3), elementele esențiale ale procedurii de atribuire a concesiunii includ documentația de atribuire și ofertele.
(5) Autoritatea contractantă are obligația de a asigura protejarea integrității datelor și confidențialitatea ofertelor în cadrul operațiunilor de comunicare, transmitere și de stocare a informațiilor.
(6) Autoritatea contractantă ia cunoștință de conținutul ofertelor numai de la data stabilită pentru deschiderea acestora.
Articolul 25. Reguli de publicitate și transparență
(1) Autoritatea contractantă are obligația de a asigura transparența procedurii de atribuire a concesiunii prin publicarea, în conformitate cu dispozițiile prezentei legi, a anunțurilor de concesiune și de atribuire.
(2) Autoritatea contractantă are obligația de a publica anunțul de atribuire în Buletinul Achizițiilor Publice, pe paginile web oficiale a Agenției și a autorității contractante în termen de cel mult 30 de zile de la data semnării contractului de concesiune de lucrări și/sau a contractului de concesiune de servicii.
(3) Autoritatea contractantă asigură accesul direct, complet și nerestricționat al operatorilor economici la documentația de atribuire începînd cu data publicării anunțului de concesiune.
(4) În cadrul concursului public organizat în două etape și al dialogului competitiv, autoritatea contractantă are obligația de a transmite simultan și în scris invitația de participare la etapa a doua a procedurii tuturor ofertanților calificați.

Capitolul IV
ELABORAREA DOCUMENTAȚIEI DE ATRIBUIRE

Articolul 26. Garanții procedurale
(1) Autoritatea contractantă are obligația de a elabora documentația de atribuire, care asigură ofertanților informații complete și explicite cu privire la cerințele concesiunii, la obiectul contractului, la repartizarea riscurilor și la modul de desfășurare a procedurii de atribuire a

concesiunii.
(2) În sensul alin. (1), autoritatea contractantă indică:
a) în anunțul de concesiune – obiectul concesiunii și criteriile de calificare și de selecție;
b) în documentația de atribuire – criteriile de atribuire a concesiunii și, după caz, cerințele minime care trebuie îndeplinite, precum și termenul orientativ de finalizare a procedurii de atribuire a concesiunii.
(3) Autoritatea contractantă publică toate modificările elementelor prevăzute în anunțul de concesiune și comunică tuturor ofertanților modul de organizare a procedurii de atribuire a concesiunii, termenul orientativ de finalizare a acesteia și toate modificările intervenite în documentația de atribuire.
(4) Contractele de concesiune se atribuie în baza criteriilor stabilite de autoritatea contractantă conform art. 30 dacă sînt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:
a) oferta respectă cerințele minime stabilite în documentația de atribuire;
b) ofertantul respectă criteriile de calificare și de selecție prevăzute la art. 28;
c) ofertantul nu este exclus de la participarea la procedura de atribuire a concesiunii, în condițiile prezentei legi.
(5) Cerințele minime prevăzute la alin. (4) lit. a) cuprind condițiile și caracteristicile lucrărilor și/sau serviciilor, în special, tehnice, funcționale și juridice, pe care o ofertă trebuie să le îndeplinească sau pe care ofertantul trebuie să le dețină.
Articolul 27. Cerințe tehnice și funcționale
(1) Cerințele tehnice și funcționale se stabilesc în documentația de atribuire și definesc caracteristicile lucrărilor și/sau serviciilor ce fac obiectul concesiunii.
(2) Cerințele prevăzute la alin. (1) pot, de asemenea, să vizeze procesul specific de furnizare a lucrărilor și/sau serviciilor solicitate, cu condiția să fie legate de obiectul concesiunii și proporționale cu valoarea și obiectivele acesteia.
(3) Autoritatea contractantă nu poate face trimitere, prin cerințele tehnice și funcționale, la un anumit producător, origine sau procedeu care caracterizează lucrările sau serviciile solicitate și care ar avea ca efect favorizarea sau eliminarea anumitor întreprinderi ori produse.
(4) Prin derogare de la prevederile alin. (3), în cazul în care nu este posibilă descrierea exactă și inteligibilă a obiectului contractului, autoritatea contractantă poate efectua trimiterea respectivă, însoțită de cuvintele „sau echivalent”.
(5) Cerințele tehnice și funcționale nu pot face trimitere la o marcă, un brevet, tip sau produse specifice, care ar avea ca efect favorizarea sau eliminarea anumitor operatori economici ori produse.
Articolul 28. Criteriile de calificare și de selecție
(1) Autoritatea contractantă aplică în cadrul procedurii de atribuire a concesiunii criterii de calificare și de selecție nediscriminatorii și proporționale cu obiectul concesiunii de lucrări și/sau de servicii, referitoare la:
a) eligibilitatea ofertantului;
b) capacitatea ofertantului.
(2) Autoritatea contractantă verifică corespunderea criteriilor de calificare și de selecție în baza declarațiilor pe proprie răspundere și a documentelor doveditoare, a căror prezentare este obligatorie, în conformitate cu documentația de atribuire.
(3) Criteriile de calificare și de selecție trebuie să aibă legătură și să fie proporționale cu capacitatea concesionarului de a executa contractul de concesiune, ținînd cont de obiectul concesiunii și scopul de a asigura o concurență reală.
(4) Operatorul economic are dreptul, dacă este cazul și în legătură cu un anumit contract de concesiune, să recurgă la susținerea unor terți în ceea ce privește îndeplinirea criteriilor privind situația economică și financiară și/sau a criteriilor privind capacitatea tehnică și profesională, indiferent de natura relațiilor juridice existente între operatorul economic și terții respectivi.
(5) În cazul în care operatorul economic își demonstrează situația economică și financiară și/sau capacitatea tehnică și profesională, invocînd și susținerea acordată de către terți, conform alin. (4),

acesta are obligația de a dovedi autorității contractante că a luat toate măsurile necesare pentru a avea acces, în orice moment, la resursele necesare, prezentînd un angajament în acest sens din partea terților respectivi.
(6) Dacă un operator economic demonstrează îndeplinirea criteriilor privind situația financiară, invocînd și susținerea acordată de către terți, autoritatea contractantă este în drept să solicite ca operatorul economic și terții să poarte răspundere în mod solidar pentru executarea contractului de concesiune.
(7) În cazul în care mai mulți operatori economici participă în comun la procedura de atribuire a concesiunii, îndeplinirea criteriilor privind capacitatea tehnică și profesională se demonstrează prin luarea în considerare a resurselor tuturor membrilor grupului, iar autoritatea contractantă este în drept să solicite ca aceștia să poarte răspundere în mod solidar pentru executarea contractului de concesiune.
(8) Autoritatea contractantă verifică dacă terțul care asigură susținerea în îndeplinirea criteriilor privind situația economică și financiară și/sau capacitatea tehnică și profesională îndeplinește criteriile relevante privind capacitatea, precum și criteriile privind eligibilitatea, prevăzute de prezentul articol. Dacă terțul nu corespunde acestor criterii, autoritatea contractantă solicită operatorului economic înlocuirea terțului respectiv.
Articolul 29. Condiții privind eligibilitatea
(1) Autoritatea contractantă exclude din procedura de atribuire a concesiunii operatorul economic în privința căruia s-a stabilit, în urma examinării informațiilor și documentelor prezentate de acesta, sau s-a luat cunoștință prin alt mod că operatorul respectiv a fost condamnat prin hotărîre definitivă a instanței judecătorești pentru comiterea uneia dintre infracțiunile specifice domeniului în care se inițiază concesiunea, precum și pentru participarea în cadrul unei organizații criminale, pentru corupție, pentru infracțiuni economice, pentru infracțiuni teroriste sau pentru infracțiuni legate de activitățile teroriste, de finanțarea terorismului, de exploatarea copiilor și de alte forme.
(2) Operatorul economic se exclude din procedura de atribuire a concesiunii, conform alin. (1), și în cazul în care un membru al organului de administrare, de conducere sau de supraveghere al operatorului respectiv sau o persoană care are împuterniciri de reprezentare, de decizie sau de control în cadrul acestuia este condamnată printr-o hotărîre definitivă a instanței judecătorești.
(3) Autoritatea contractantă exclude din procedura de atribuire a concesiunii operatorul economic care se află în cel puțin una dintre următoarele situații:
a) s-a inițiat procedura de insolvabilitate a operatorului economic, conform dispozițiilor legale, cu excepția situației în care operatorul economic se află în procedură de reorganizare;
b) a comis o abatere profesională gravă privind integritatea, fapt confirmat printr-o decizie a unei autorități administrative sau a unei instanțe judecătorești;
c) se află într-un conflict de interese în cadrul sau în legătură cu procedura în cauză, iar această situație nu poate fi remediată prin alte măsuri;
d) a încălcat obligațiile principale care-i reveneau în cadrul unui contract de concesiune sau al unui alt contract încheiat anterior cu o autoritate contractantă, iar aceste încălcări au condus la încetarea anticipată a contractului respectiv, la plata de daune-interese sau la alte sancțiuni comparabile;
e) a încercat să influențeze în mod ilicit procesul decizional al autorității contractante, să obțină informații confidențiale care i-ar putea conferi avantaje în cadrul procedurii de atribuire a concesiunii;
f) a furnizat informații eronate care pot avea o influență semnificativă asupra deciziei autorității contractante privind excluderea sa din procedura de atribuire a concesiunii sau privind selectarea sa și atribuirea contractului de concesiune;
g) a comis în conduita sa profesională greșeli grave de natură să aducă atingere integrității sale, demonstrate prin orice mijloace pe care autoritatea contractantă le poate justifica, inclusiv prin informațiile parvenite de la instanțele judecătorești naționale și de la organizațiile internaționale.
(4) În sensul prevederilor alin. (3) lit. b), prin abatere profesională gravă se înțelege orice abatere comisă de către operatorul economic care afectează reputația profesională a acestuia, precum

încălcarea regulilor de concurență manifestată prin trucarea licitațiilor, concursurilor, sau încălcarea drepturilor de proprietate intelectuală, săvîrșite cu intenție sau din culpă gravă.
(5) Autoritatea contractantă are dreptul să excludă operatorul economic la orice etapă a procedurii de atribuire a concesiunii în care ia cunoștință că operatorul economic se află, avînd în vedere acțiunile sau inacțiunile săvîrșite înainte sau pe parcursul procedurii, în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1)–(3) de natură să atragă excluderea din procedura de atribuire a concesiunii.
(6) Operatorul economic aflat în oricare dintre situațiile prevăzute la alin. (1)–(3), care atrag excluderea din procedura de atribuire, este în drept să furnizeze dovezi care să arate că măsurile luate de acesta sînt suficiente pentru a-și demonstra credibilitatea prin raportare la motivele de excludere.
(7) În cazul în care autoritatea contractantă consideră dovezile prezentate de către operatorul economic, conform alin. (6), ca fiind suficiente pentru demonstrarea credibilității, aceasta nu exclude operatorul economic din procedura de atribuire a concesiunii.
(8) În cazul în care operatorului economic nu i-a fost aplicată, prin hotărîre definitivă a unei instanțe judecătorești, măsura interdicției de a participa la procedura de atribuire a unui contract de achiziție publică sau a unui contract de concesiune pentru o anumită perioadă, excluderea din procedura de atribuire a concesiunii prevăzută la alin. (1)–(3) nu se aplică dacă a expirat o perioadă de 5 ani de la data rămînerii definitive a hotărîrii instanței judecătorești de condamnare.
Articolul 30. Criteriile de atribuire a concesiunii
(1) Contractul de concesiune se atribuie celei mai avantajoase oferte din punct de vedere economic, stabilită în baza unor criterii obiective, respectîndu-se principiile egalității de tratament, nediscriminării, transparenței și garantîndu-se evaluarea ofertelor în condiții de concurență reală.
(2) În sensul alin. (1), criteriile obiective trebuie să aibă legătură directă cu obiectul concesiunii și se pot referi la următoarele:
a) gradul de preluare a unor riscuri de către concesionar;
b) nivelul tarifelor de utilizare;
c) modalitatea de executare a lucrărilor/de prestare a serviciilor, bazată pe indicatori de performanță de ordin calitativ, tehnic, funcțional, financiar etc.;
d) modul de asigurare a protecției mediului;
e) modul de soluționare a unor probleme sociale;
f) cuantumul redevenței;
g) durata concesiunii.
(3) Autoritatea contractantă poate utiliza criteriile obiective prevăzute la alin. (2) în mod combinat, în funcție de obiectul concesiunii și în măsura în care criteriile respective sînt compatibile.
(4) Criteriile de atribuire sînt stabilite în documentația de atribuire în ordinea descrescătoare a importanței acestora, fiind însoțite de cerințe care să permită verificarea informațiilor furnizate de către ofertanți.
Articolul 31. Termene de depunere a ofertelor
(1) Fără a afecta aplicabilitatea prevederilor prezentei legi referitoare la termenul publicării anunțurilor de concesiune de lucrări și/sau de servicii și la data-limită pentru depunerea ofertelor, autoritatea contractantă are obligația de a stabili termenul minim în funcție de complexitatea contractului de concesiune și de cerințele specifice, astfel încît operatorii economici interesați să beneficieze de timp suficient pentru elaborarea ofertelor și pentru pregătirea documentelor de calificare și de selecție, prevăzute în documentația de atribuire.
(2) În situația în care ofertele nu pot fi elaborate decît după vizitarea amplasamentului sau după consultarea la fața locului a unor documente aferente obiectului concesiunii, termenul pentru depunerea ofertelor este stabilit astfel încît operatorii economici interesați să aibă posibilitatea reală de a obține toate informațiile necesare pentru pregătirea corespunzătoare a ofertelor, dar nu poate depăși termenul de 90 de zile.
Articolul 32. Finalizarea procedurii de atribuire a concesiunii
(1) Procedura de atribuire a concesiunii se finalizează prin:

a) semnarea contractului de concesiune (în cazul în care ofertantul declarat cîștigător desfășoară și alte activități decît cele ce constituie obiectul concesiunii, contractul va prevedea obligația concesionarului de a ține separat evidența contabilă aferentă activităților respective); sau
b) anularea procedurii de atribuire a concesiunii.
(2) Autoritatea contractantă are obligația de a anula procedura de atribuire a concesiunii dacă:
a) nu a fost depusă nicio ofertă sau nu a fost depusă nicio ofertă admisibilă;
b) contractul de concesiune nu poate fi încheiat cu ofertantul a cărui ofertă a fost declarată cîștigătoare din cauza faptului că acesta se află într-o situație de forță majoră sau în imposibilitate fortuită de a executa contractul și nu există o ofertă conformă clasată pe locul al doilea;
c) apar circumstanțe care fac necesară atribuirea unui alt tip de contract căruia îi este aplicabil un alt regim juridic decît cel aplicabil conform prevederilor prezentei legi.
(3) În sensul prezentei legi, oferta admisibilă este oferta care nu este inacceptabilă sau neconformă.
(4) Oferta este considerată inacceptabilă dacă nu îndeplinește condițiile de formă aferente elaborării și prezentării acesteia, precum și nu corespunde criteriilor de calificare și de selecție prevăzute în documentația de atribuire.
(5) Oferta este considerată neconformă dacă este lipsită de relevanță față de obiectul concesiunii, nu poate satisface, fără modificări substanțiale, necesitățile și cerințele autorității contractante stabilite în documentația de atribuire, nici nu respectă specificațiile tehnice și/sau condițiile financiare. În cazul în care ofertantul demonstrează că oferta sa îndeplinește, într-un mod echivalent, cerințele tehnice și funcționale definite în documentația de atribuire, oferta sa nu poate fi respinsă din motivul că aceasta nu este conformă cerințelor respective.
(6) Autoritatea contractantă are dreptul de a anula procedura de atribuire a concesiunii în cazul prevăzut la art. 19 alin. (16).
(7) Autoritatea contractantă are obligația de a publica în Buletinul Achizițiilor Publice decizia de anulare a procedurii de atribuire a concesiunii, însoțită de motivarea anulării, în termenul prevăzut la art. 25 alin. (2).
Articolul 33. Informarea ofertanților
(1) Autoritatea contractantă este obligată să transmită ofertantului declarat cîștigător, în termen de 5 zile lucrătoare, o comunicare privind acceptarea ofertei sale și disponibilitatea de a negocia și de a încheia contractul de concesiune. Comunicarea trebuie să conțină data și locul încheierii contractului. Termenul de semnare a contractului nu trebuie să fie mai mic de 11 zile de la data transmiterii comunicării.
(2) Autoritatea contractantă informează fiecare ofertant, într-un termen util, dar nu mai tîrziu de 5 zile de la data atribuirii concesiunii, cu privire la decizia luată în ceea ce privește numele ofertantului cîștigător și atribuirea contractului de concesiune.

Capitolul V
REGULI PRIVIND EXECUTAREA CONTRACTELOR DE CONCESIUNE

Articolul 34. Subcontractarea
(1) Autoritatea contractantă are obligația de a solicita ofertantului să indice în ofertă partea/părțile din contract pe care urmează să le subcontracteze, denumirea și datele de contact ale subcontractanților propuși. Se permite subcontractarea părții din contract care prevede lucrări și/sau servicii conexe și auxiliare lucrărilor și serviciilor ce fac obiectul concesiunii și care pot fi executate și prestate doar de către persoane specializate.
(2) Subcontractanții propuși trebuie să respecte obligațiile în domeniile protecției mediului, social și al relațiilor de muncă, prevăzute la art. 21 alin. (2) pentru ofertanți.
(3) Aplicarea prevederilor alin. (2) nu diminuează răspunderea concesionarului pentru îndeplinirea contractului de concesiune.
(4) Autoritatea contractantă are obligația de a se asigura că subcontractanții propuși nu se află în

situațiile de excludere din procedura de atribuire a concesiunii prevăzute la art. 29 alin. (1)–(3).
(5) În scopul verificării prevăzute la alin. (4), subcontractantul completează o declarație pe propria răspundere, precizînd că nu se află în niciuna din situațiile ce atrag excluderea din procedura de atribuire a concesiunii.
(6) În cazul în care este identificată o situație de excludere din procedura de atribuire a concesiunii în care se află un subcontractant, autoritatea contractantă solicită ofertantului să înlocuiască subcontractantul respectiv.
(7) Autoritatea contractantă solicită concesionarului, după atribuirea concesiunii, cel tîrziu în momentul începerii executării contractului de concesiune, să-i comunice denumirea, datele de contact și reprezentanții legali ai subcontractanților săi implicați în executarea contractului respectiv.
(8) Concesionarul are obligația, pe durata executării contractului de concesiune, de a notifica autoritatea contractantă despre modificarea informațiilor prevăzute la alin. (7).
(9) Pe durata executării contractului de concesiune, concesionarul are dreptul de a implica noi subcontractanți cu condiția de a transmite autorității contractante informațiile prevăzute la alin. (7) pentru a obține acordul acesteia cu privire la noii subcontractanți.
Articolul 35. Modificarea contractului de concesiune
(1) Contractele de concesiune pot fi modificate fără organizarea unei noi proceduri de atribuire a concesiunii doar în situațiile prevăzute de prezentul articol.
(2) Contractele de concesiune pot fi modificate fără organizarea unei noi proceduri de atribuire a concesiunii în cazul în care modificările, indiferent dacă pot sau nu pot fi evaluate în bani și indiferent de valoarea acestora, au fost prevăzute în documentele de inițiere a concesiunii de anumite clauze de revizuire a valorii sau a altor elemente.
(3) În situația prevăzută la alin. (2), clauzele de revizuire precizează obiectul, limitele și natura eventualelor modificări sau opțiuni de modificare, precum și condițiile în care se poate recurge la acestea, și nu pot stabili modificări sau opțiuni de modificare care ar afecta caracterul general al contractului de concesiune.
(4) Contractele de concesiune pot fi modificate fără organizarea unei noi proceduri de atribuire a concesiunii în cazul în care devine necesară achiziționarea de la concesionar a unor lucrări sau servicii suplimentare care nu au fost incluse în contractul de concesiune inițial, dar care au devenit necesare pentru îndeplinirea acestuia.
(5) Contractele de concesiune pot fi modificate fără organizarea unei noi proceduri de atribuire a concesiunii în cazul în care sînt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:
a) modificarea a devenit necesară în urma unor circumstanțe pe care o autoritate contractantă, care acționează cu diligență, nu ar fi putut să le prevadă;
b) modificarea nu afectează caracterul general al contractului de concesiune;
c) modificarea nu implică extinderea duratei concesiunii.
(6) Contractele de concesiune pot fi modificate fără organizarea unei noi proceduri de atribuire a concesiunii în cazul în care modificările, indiferent de valoarea acestora, nu sînt substanțiale în sensul alin. (7).
(7) Modificarea contractului de concesiune pe perioada de valabilitate a acestuia este considerată substanțială dacă, prin această modificare, caracterul contractului de concesiune devine substanțial diferit fată de cel al contractului de concesiune încheiat inițial. Este considerată modificare substanțială modificarea care conduce la cel puțin una dintre următoarele situații:
a) modificarea introduce condiții care, dacă ar fi fost incluse în procedura inițială de atribuire a concesiunii, ar fi permis selectarea altor ofertanți decît cei selectați inițial sau acceptarea altei oferte decît cea acceptată inițial ori ar fi atras și alți participanți la procedura de atribuire a concesiunii;
b) modificarea schimbă echilibrul economic al contractului de concesiune în favoarea concesionarului și/sau distribuirea riscurilor între părți într-un mod care nu a fost prevăzut de concesiunea inițială;

c) modificarea extinde în mod considerabil domeniul de aplicare a concesiunii.
(8) În cazurile indicate în prezentul articol, contractele de concesiune pot fi modificate fără organizarea unei noi proceduri de atribuire a concesiunii dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:
a) valoarea modificării este mai mică decît pragurile valorice prevăzute la art. 4 alin. (1);
b) valoarea modificării este mai mică decît 10% din valoarea concesiunii inițiale.
(9) Modificarea contractului de concesiune conform alin. (8) nu poate aduce atingere caracterului general al concesiunii.
(10) În situația prevăzută la alin. (8), în cazul în care se efectuează mai multe modificări succesive, valoarea modificărilor se va determina în baza valorii totale a modificărilor respective, calculată fără TVA.
(11) Pentru calcularea valorii prevăzute la alin. (8) și alin. (10) se va utiliza valoarea actualizată, care reprezintă:
a) valoarea de referință, în cazul în care contractul de concesiune include o clauză de indexare;
b) valoarea calculată în funcție de rata medie a inflației publicată de Biroul Național de Statistică, în cazul în care contractul de concesiune nu include o clauză de indexare.
(12) Contractul de concesiune poate fi modificat fără organizarea unei noi proceduri de atribuire a concesiunii dacă poziția concesionarului inițial a fost preluată prin succesiune, prin achiziție, ca urmare a unui proces de reorganizare sau de insolvabilitate a concesionarului, de către un alt operator economic care îndeplinește criteriile de selecție stabilite inițial, cu condiția ca această modificare să nu implice alte modificări substanțiale ale contractului.
(13) Modificarea contractului de concesiune pe parcursul perioadei de valabilitate, în afara cazurilor și condițiilor prevăzute de prezentul articol, se efectuează prin organizarea unei noi proceduri de atribuire a concesiunii.
(14) Pe parcursul perioadei de valabilitate a contractului de concesiune, cesiunea obligațiilor asumate prin contractul respectiv nu este admisă.
Articolul 36. Încetarea contractului de concesiune
(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor dreptului comun privind încetarea contractelor sau a dreptului autorității contractante de a solicita constatarea nulității absolute a contractului de concesiune, în conformitate cu dispozițiile dreptului comun, autoritatea contractantă are dreptul de a rezilia unilateral un contract de concesiune în perioada de valabilitate a acestuia în cazul în care:
a) a avut loc o modificare a contractului de concesiune care impune o nouă procedură de atribuire a concesiunii în conformitate cu art. 35;
b) concesionarul se afla, în momentul atribuirii contractului, în una dintre situațiile prevăzute la art. 29 alin. (1)–(3), care presupun excluderea acestuia din procedura de atribuire a concesiunii.
(2) Autoritatea contractantă introduce dreptul de reziliere unilaterală prevăzut la alin. (1) în condițiile contractuale cuprinse în documentația de atribuire.

Capitolul VI
SOLUȚIONAREA LITIGIILOR

Articolul 37. Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor
Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor este o autoritate publică autonomă şi independentă faţă de alte autorităţi publice, faţă de persoane fizice şi juridice, împuternicită să examineze contestaţiile formulate în cadrul procedurilor de atribuire a concesiunilor.
Articolul 38. Dreptul la contestare
(1) Orice persoană care a avut sau are un interes în obţinerea unui contract de concesiune şi care consideră că, în cadrul procedurii de atribuire a concesiunii, un act al autorităţii contractante a vătămat un drept al său recunoscut de lege, în urma cărui fapt a suportat sau poate suporta prejudicii, este în drept să conteste actul respectiv în modul stabilit de prezenta lege.
(2) În sensul prevederilor alin. (1), prin act al autorităţii contractante se înţelege orice act

administrativ, orice altă acţiune sau inacţiune care produce sau poate produce efecte juridice în legătură cu procedura de atribuire a concesiunii.
(3) Orice referire, pe parcursul prezentului capitol, la aplicarea procedurii de atribuire a concesiunii include toate cazurile care intră în sfera de aplicare a dispoziţiilor prezentei legi.
Articolul 39. Depunerea contestaţiei
(1) Operatorul economic care consideră ca i-a fost vătămat un drept poate sesiza Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor în vederea anulării actului şi/sau recunoaşterii dreptului pretins ori a interesului legitim prin depunerea unei contestări în termen de 10 zile începînd cu ziua următoare luării la cunoştinţă, în condiţiile prezentei legi, a unui act al autorităţii contractante considerat nelegal.
(2) Depunerea contestaţiei privind actele autorităţii contractante care sînt emise sau au loc înainte de deschiderea ofertelor se efectuează cu respectarea termenului prevăzut la alin. (1), însă nu mai tîrziu de data-limită de depunere a ofertelor stabilită de către autoritatea contractantă.
(3) În cazul în care contestaţia prevăzută la alin. (1) se referă la documente publicate în mod electronic, data luării la cunoştinţă se consideră data publicării acestora.
(4) Contestaţia se depune în formă scrisă, în limba de stat, semnată şi, după caz, ştampilată şi trebuie să conţină:
a) denumirea completă, adresa juridică şi datele de contact ale operatorului economic, numele şi prenumele reprezentantului acestuia, copia documentului ce confirmă împuternicirile;
b) denumirea autorităţii contractante, adresa juridică şi datele de contact;
c) denumirea obiectului contractului de concesiune şi procedura de atribuire a concesiunii aplicată;
d) esenţa şi temeiul contestaţiei, cu indicarea drepturilor şi intereselor legitime ale contestatorului încălcate în cadrul procedurii de atribuire a concesiunii;
e) nomenclatorul documentelor anexate la contestaţie.
(5) Contestatorul anexează la contestaţie şi copia actului atacat, în cazul în care acesta a fost emis, precum şi copiile înscrisurilor prevăzute la alin. (4), dacă acestea sînt disponibile.
(6) În situaţia în care Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor consideră că în contestaţie nu sînt cuprinse toate informaţiile prevăzute la alin. (4), aceasta va cere contestatorului să completeze contestaţia în termen de 5 zile de la înştiinţarea prin care i se aduce la cunoştinţă situaţia respectivă. În cazul în care contestatorul nu se conformează obligaţiei impuse de Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor, contestaţia este respinsă. Contestaţia care a fost depusă cu nerespectarea termenelor prevăzute la alin. (1) şi (2) de asemenea este respinsă.
Articolul 40. Procedura de examinare a contestaţiilor
(1) Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor este împuternicită să examineze contestaţiile cu privire la procedurile de atribuire a concesiunilor conform prezentei legi și regulamentului de organizare şi funcţionare a acesteia.
(2) În exercitarea atribuţiilor, Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor adoptă decizii.
(3) Procedura de examinare a contestaţiilor se desfăşoară cu respectarea principiilor legalităţii, celerităţii, contradictorialităţii şi a dreptului la apărare.
(4) În vederea soluţionării contestaţiei, Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor poate solicita punctul de vedere al autorităţii contractante pe marginea acesteia.
(5) În termen de o zi lucrătoare de la primirea solicitării menţionate la alin. (4), autoritatea contractantă are obligaţia să îi înştiinţeze despre aceasta şi pe ceilalţi participanţi la procedura de atribuire a concesiunii. Înştiinţarea trebuie să fie însoţită de o copie a contestaţiei respective.
(6) Toate notificările sau comunicările actelor procedurale se fac cu confirmare de primire.
(7) Contestaţiile formulate în cadrul aceleiaşi proceduri de atribuire a concesiunii pot fi conexate de către Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor pentru a se pronunţa o soluţie unitară.
(8) Pînă la soluţionarea contestaţiei de către Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor, participanţii la aceeaşi procedură de atribuire a concesiunii se pot asocia la contestaţie printr-o contestaţie proprie care trebuie să conţină toate elementele prevăzute la art. 39 alin. (4).
(9) Autoritatea contractantă are obligaţia de a transmite Agenţiei Naţionale pentru Soluţionarea

Contestaţiilor punctul său de vedere asupra contestaţiei în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii unei astfel de solicitări, însoţit de orice documente considerate edificatoare, precum şi de documentația de atribuire. Lipsa punctului de vedere al autorităţii contractante nu împiedică soluţionarea contestaţiei.
(10) Autoritatea contractantă va notifica contestatorul despre punctul său de vedere în termenul prevăzut la alin. (9).
Articolul 41. Procedura de soluţionare a contestaţiilor
(1) În vederea soluţionării contestaţiei, Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor are dreptul de a solicita lămuriri părţilor, de a administra probe şi de a solicita orice alte date/documente în măsura în care acestea sînt relevante în raport cu obiectul contestaţiei. De asemenea, Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor are dreptul de a solicita orice date necesare pentru soluţionarea contestaţiei şi de la alte persoane fizice sau juridice.
(2) Aplicarea prevederilor alin. (1) nu trebuie să conducă la depăşirea termenelor de soluţionare a contestaţiei prevăzute la alin. (10).
(3) Autoritatea contractantă are obligaţia de a răspunde la orice solicitare a Agenţiei Naţionale pentru Soluţionarea Contestaţiilor şi de a-i transmite acesteia orice alte documente decît cele menţionate la art. 40 alin. (9), care prezintă relevanţă pentru soluţionarea contestaţiei, într-un termen care nu poate depăşi 5 zile lucrătoare de la data primirii solicitării.
(4) Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor poate desemna un expert independent pentru lămurirea unor aspecte de natură tehnică sau financiară. Durata efectuării expertizei trebuie să se încadreze în termenul prevăzut pentru soluţionarea contestaţiei de către Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor. Costul expertizei va fi suportat de partea care a formulat cererea de efectuare a acesteia.
(5) Corespondenţa cu privire la procedura de soluţionare a contestaţiei se realizează doar în scris.
(6) Părţile pot fi reprezentate de avocaţi/persoane împuternicite şi pot depune concluzii scrise pe durata procedurii. De asemenea, părţile pot solicita să depună oral concluzii în faţa Agenţiei Naţionale pentru Soluţionarea Contestaţiilor, fără ca prin aceasta să fie afectate termenele prevăzute la alin. (10).
(7) În cazuri temeinic justificate şi pentru prevenirea unei pagube iminente, Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor, pînă la soluţionarea fondului cauzei, poate să dispună, prin decizie, în termen de 3 zile, inclusiv la cererea părţii interesate, suspendarea procedurii de atribuire a concesiuni.
(8) În sensul prevederilor alin. (7), Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor soluţionează cererea de suspendare luînd în considerare consecinţele acestei măsuri asupra tuturor categoriilor de interese ce ar putea fi lezate, inclusiv asupra interesului public.
(9) Decizia prevăzută la alin. (7) poate fi atacată în instanţa competentă, în mod separat, în termen de 5 zile de la comunicare.
(10) Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor are obligaţia de a soluţiona în fond contestaţia în termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii contestaţiei, iar în situaţia incidenţei unei excepţii care împiedică examinarea în fond a contestaţiei, conform art. 42 alin. (1), se va expune pe marginea acesteia în termen de 10 zile. În cazuri temeinic justificate, termenul de soluţionare a contestaţiei poate fi prelungit o singură dată cu 10 zile.
(11) Autoritatea contractantă nu are dreptul de a încheia contractul de concesiune pînă la emiterea unei decizii finale pe marginea contestaţiei de către Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor.
Articolul 42. Soluţiile pe care le poate pronunţa Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor
(1) Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor se pronunţă mai întîi asupra excepţiilor de procedură și de fond, iar cînd se constată că acestea sînt întemeiate, nu se mai procedează la examinarea în fond a cauzei.
(2) În procesul examinării contestaţiei, Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor:

a) admite contestaţia, integral sau parţial;
b) respinge contestaţia.
(3) Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor examinează actul atacat din punctul de vedere al legalităţii şi temeiniciei şi poate pronunţa o decizie prin care îl anulează în parte sau în tot, obligă autoritatea contractantă să emită un act sau dispune orice altă măsură necesară pentru remedierea actelor ce afectează procedura de atribuire a concesiunii. În cazul în care Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor dispune modificarea/eliminarea oricăror specificaţii tehnice din caietul de sarcini ori din alte documente emise în legătură cu procedura de atribuire a concesiunii, autoritatea contractantă are dreptul de a anula procedura de atribuire a concesiunii în condiţiile art. 32 alin. (2).
(4) În situaţia în care Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor consideră că, în afară de actele contestate în cadrul procedurii de atribuire a concesiunii, există şi alte acte care încalcă prevederile prezentei legi, la care nu s-a făcut referire în contestaţie, aceasta va aprecia măsura în care încălcările respective afectează principiile reglementate de prezenta lege și, drept consecință, va decide continuarea sau anularea procedurii de atribuire a concesiunii.
(5) În cazul în care Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor admite contestaţia şi dispune luarea unei măsuri de remediere a actului atacat, aceasta va preciza şi termenul în care măsura respectivă trebuie dusă la îndeplinire şi care nu va fi mai mare decît termenul de exercitare a căii de atac împotriva deciziei Agenţiei Naţionale pentru Soluţionarea Contestaţiilor.
(6) În funcţie de soluţia pronunţată, Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor va decide asupra continuării sau anulării procedurii de atribuire a concesiunii, inclusiv asupra anulării contractului de concesiune încheiat. În cazul în care decide anularea procedurii de atribuire a concesiunii și a contractului de concesiune încheiat, aceasta se va efectua în condiţiile art. 32.
(7) Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor poate lua act, oricînd în cursul soluţionării contestaţiei, de renunţarea la aceasta de către contestator.
(8) Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor nu poate decide atribuirea unui contract de concesiune către un anumit operator economic.
(9) Decizia Agenţiei Naţionale pentru Soluţionarea Contestaţiilor, inclusiv justificarea deciziei, va fi comunicată părţilor în scris, în termen de 3 zile de la data pronunţării. Decizia se publică pe pagina web a Agenţiei Naţionale pentru Soluţionarea Contestaţiilor în acelaşi termen.
(10) Decizia prin care Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor a dispus luarea unor măsuri de remediere se remite, în copie, Agenţiei, care are obligaţia de a monitoriza îndeplinirea măsurilor de remediere.
(11) Decizia prin care Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor anulează în tot sau în parte actul atacat este obligatorie pentru autoritatea contractantă.
(12) Decizia Agenţiei Naţionale pentru Soluţionarea Contestaţiilor este obligatorie pentru părţi. Contractul de concesiune încheiat cu nerespectarea deciziei Agenţiei Naţionale pentru Soluţionarea Contestaţiilor este lovit de nulitate absolută.
(13) Decizia Agenţiei Naţionale pentru Soluţionarea Contestaţiilor privind soluţionarea contestaţiei poate fi atacată în instanţa judecătorească competentă.
Articolul 43. Examinarea cererilor
Cererile privind executarea, nulitatea, anularea, rezoluțiunea, rezilierea sau denunțarea unilaterală a contractelor de concesiune se examinează de instanțele de contencios administrativ.

Capitolul VI
DISPOZIŢII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 44
(1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea a 6 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.
(2) Prezenta lege se aplică procedurilor de atribuire a concesiunii inițiate după data intrării în

vigoare a acesteia.
(3) Procedurilor de atribuire a concesiunii în curs de desfășurare la data intrării în vigoare a prezentei legi li se aplică legea în vigoare la data inițierii procedurii de atribuire a concesiunii.
(4) Prezenta lege se aplică contractelor de concesiune încheiate după data intrării în vigoare a acesteia.
(5) Încheierea, modificarea, interpretarea, efectele, executarea și încetarea contractelor de concesiune încheiate înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi sînt supuse dispozițiilor legii în vigoare la data la care acestea au fost încheiate.
(6) La data intrării în vigoare a prezentei legi, Legea nr. 534/1995 cu privire la concesiuni, cu completările și modificările ulterioare, se abrogă.
(7) Guvernul, în termen de 6 luni de la data publicării prezentei legi:
a) va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege;
b) va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege;
c) va asigura elaborarea și aprobarea actelor normative necesare pentru implementarea prezentei legi.

PREŞEDINTELE PARLAMENTULUI Andrian CANDU

Nr. 121. Chişinău, 5 iulie 2018.